

MARIANNE LAXÉN

Foto: Olli Urpela

Pensionspolitik

För en kort tid sen föreslog de Gröna ungdomsförbundet understödd av unga i Centerns ungdomsförbundet att sänka i arbetspensionerna som nu utbetalas. Förslaget kom som ett slags motförslag till regeringens beslut att höja de lägsta pensionerna.

Pensionstagarnas Centralförbund uttalade sig genast och konstaterade att det grundlagsenliga skyddet av vårt pensionssystem måste behållas. Vårt inkomstrelaterade pensionssystem är ett av de bästa i världen och dess finansiering är inte i kris just nu.

Vi har närmare 1,5 miljoner pensionärer i Finland. I slutet av 2018 var medianpensionen 1459 euro i månaden. Det betyder att hälften av pensionärerna får en pension som är mindre än detta belopp. Nästan 40 % av pensionärerna fick en pension som var mindre än 1 250 euro per månad. Två tredjedelar av dessa är kvinnor.

Ungdomsförbundens åsikt har inte rubbat på regeringens beslut. I Regeringsprogrammet gäller följande:

Regeringen använder 183 miljoner euro till att höja de lägsta pensionerna med ett nettobelopp på cirka 50 euro i månaden. Förhöjningen gäller uppskattningsvis månadspensioner på upp till cirka 1 000 euro. Förhöjningen genomförs via folkpensions- och garantipensionssystemen.

Det ska inledas en utredning på trepartsbasis om möjligheterna att inom arbetspensionssystemet förbättra ställningen för dem som har de lägsta arbetspensionerna. Som ett led i denna utredning utreds även de metoder som gör det möjligt att höja arbetspensioner på under 1 400 euro med ett nettobelopp på 100 euro utan att arbetspensionsavgifterna höjs.

En sammanslagning av pensionssystemen inom den kommunala och privata sektorn bereds utifrån förslag av en arbetsgrupp som utrett skillnaderna mellan pensionssystemen. Situationen för sådana personer vars totala pension är på en nivå som understiger nivån på garantipensionen ska utredas.

De centrala målen inom arbetspensionspolitiken är en hållbar ekonomisk försörjningskvot, en tillräcklig nivå på pensionerna, en hållbar finansiering och rättvisa mellan generationerna. Regeringen bereder ändringarna i arbetspensionslagstiftningen på trepartsbasis. Det är små steg men i rätt riktning.

PCF PCF'S SVENSKA DISTRIKT

Ordförande	Marianne Laxén, mannelx@hotmail.com
Viceordförande	Brita Helsing, 0400 421 140, brita.helsing@anvianet.fi
Sekreterare	Stig Kumlin, 0400 500 584, stig.kumlin@pp.inet.fi
PCF'S STYRELSE	Rauno Kousa, ersättare Stig Kumlin
PCF'S FULLMÄKTIGE	Marianne Laxén, Torsten Spring och Ritva Granholm ersättare

Ansvarig för hemsidan Erik Ekman
<http://svenskadistriktet.elakkeensajaaj.fi>

VI VANN!

Vårt svenska distrikt (13.65) var det mest framgångsrika i PCF's årets motionskampanj. Vi vann knappt över Uusi-maa distriktet (13.44) som var första året innan. På tredje plats kom Pirkanmaa distriktet (12.49), det enda distriktet som hade fått med alla medlemsföreningar att delta i kampanjen.

Av föreningarna vann Karkkilan Eläkkeensajaat, föreningen var första även förra året. Inom distriktet var Vasa Pensionstagare överlägsen etta.

Nedan resultatet för vårt distrikt:

PCF'S SVENSKA DISTRIKT RF

Förening	med- lemma	deltagande- antal	resultat
Vasa Pensionstagare rf	72	2306	32,03
Borgånejdens svenska pensionstagare rf	71	1114	15,69
Karis Svenska Pensionstagare rf	77	904	11,74
Ekenäs Pensionstagare rf	96	675	7,03
Helsingfors Pensionstagare rf	25	94	3,76
Närpesnejdens Pensionstagare rf	14	0	0
Summa	355	5093	13,65

Deltagare i NSK vårmöte i Drammen.

NSK vårmöte i Drammen

I organisationernas landrapporter var de ökade klyftorna ett genomgående tema. Det handlar inte bara om ökade klyftor mellan pensionärer och yrkesverksamma utan i lika hög grad om klyftorna mellan de med hög och de med låg pension.

Vi får allt fler fattiga pensionärer i våra nordiska länder. I synnerhet är det kvinnorna som drabbas. Allt som gäller pensionerna är dock inte negativt. Efter många års påtryckningar från bland annat Faglige Seniorer kommer pensionerna i Danmark att följa löneutvecklingen och det blir bättre villkor för dem som vill fortsätta arbeta efter pensioneringen.

Äldreomsorgen är satt under press i alla länderna, även om det inte genomförs några nedskärningar. Nu behövs emellertid stora satsningar för att klara den framtida äldreomsorgen. Vi ser mer av åtstramningar än av satsningar inom äldreomsorgen.

Länderrapporten visar också det stora engagemang och det arbete som våra organisationer ägnar sig åt för att bevaka äldres intressen i samhället. De visar också att det intressepolitiska arbetet även förenas med mer praktiska och sociala verksamheter som riktar sig mot äldre.

Nästa höstmöte för NSK blir i Finland i Helsingfors eller dess närhet den 30 oktober. Seminariet i anslutning till mötet ska handla om konsekvenserna för de pensionärer som lever på låg ekonomisk standard.

Årsmötet 2020 kommer att hållas på Färöarna den 7 maj.

NSK nyhetsbrev

Träffarna ger guldkant

– Då vi gör upp programmen för våra träffar försöker vi beakta medlemmarnas höga medelålder. Vi får ofta vi höra: "Det här är den enda dan vi väntar på!" Det bevisar väl att vi lyckats, träffarna ger en guldkant åt tillvaron.

Det konstaterar **Helena Ahlstrand**, färsk ordförande för Pensionärgillet i Jakobstad.

– Men guldkanten är inte alla förunnad.

Många äldre är ensamma och vågar kanske inte ta sig till möten med idel obekanta människor.

Det kan handla om ekonomi också, tillägger hon. En replik från en äldre kvinna har fastnat i Helenas minne: "Jag vet inte om jag har råd?"

Det var tre väninnor som efter en träff diskuterade att ansluta sig till Pensionärgillet. Hon som fällde repliken bodde lite längre bort, hade ingen bil och orkade inte cykla så långt.

– I Jakobstad upprätthåller staden visserligen en förmånlig taxitjänst för äldre. En resa kostar visst 3,80 euro. Men man ska ju ha taxi hem också och så kostar kaffet 5 euro. De som har låg pension – och det har många – har inte råd med det, åtminstone inte varje vecka.

– Vi brukar nog försöka ordna skjuts men vi är ju trots allt inte så många som kan ställa upp, funderar hon. På våra träffar brukar 25–30 dyka upp.

Helena Ahlstrand anslöt sig i september 2013. Orsaken var omvälvande händelser i hennes liv.

– Jag blev ryggopererad år 2000, förklarar hon. Det var en arbetsrelaterad ryggskada, jag har jobbat i tungt köksarbete i hela mitt yrkesverksamma liv. Men hon hamnade på invalidpension vid 53-års ålder. Vi flyttade till Källby. Där levde jag upp igen. Där fick jag krafterna tillbaka. Sedan då min man pensionerats flyttade vi till Storby i Karleby. Där bodde vi då min man plötsligt gick bort. Det var en svår tid för mig.

– Efter mycket funderande beslöt jag följa min brors exempel och flyttade tillbaka till Jakobstad. Jag funderade på hur jag skulle få en meningsfull vardag, om vänner och bekanta fanns kvar, om det fanns en fungerande sjukvård. Jag beslöt gå med i Pensionärgillet, som mina föräldrar hört till, och där jag kände ordförande **Bror Nygård** och **Hugo Still**.

I Pensionärgillet blev Helena väl mottagen och snart satt hon i styrelsen. På sekreterarposten efterträdde hon **Christina Helsing** som insjuknat.

– Sedan blev jag nästan påtvingad rollen som vice ordförande, säger hon. Bror ville lämna ordförandeposten som han axlat i många år och såg mig som en lämplig efterträdare. Då jag valdes vid höstmötet 2017 sa jag att jag åtar mig uppdraget på försök för ett år, men ännu är jag kvar.

– Visst trivs jag i rollen men det är ganska ensamt. Alla i styrelsen är nya och ovana. Nästan samtidigt som Bror lämnade ordförandeposten avled den mångåriga kassören **Torolf Björk**. Jag hade inte den trygghet jag tyckte mig behöva. Jag måste försöka hitta vägen själv. Träffarna varje vecka ska ju förberedas, gästföreläsare vidtalas osv. Men det handlar inte bara om att ge, man får också mycket tillbaka – samhörighet, glädje och gemenskap.

Jag träffar Helena Ahlstrand på Hötorgscenter i Jakobstad där Pensionärgillet håller sina veckoträffar och emellanåt dansar ackompanjerad av föreningens orkester som leds av **Harald Fors**. Inget röjer att det är en dam med en allvarlig ryggskada som möter mig. Rak i ryggen, rask och välklädd ger hon snarare ett ungdomligt intryck.

Kanske har det något att göra med hennes långvariga engagemang i Jakobstads Kvinnliga Gymnaster och i Västersundsby folkdanslag. I folkdanslaget har Helenas dotter och dotterdotter gått i hennes fotspår.

Alf-Erik Helsing